

MICHAEL A NAŠE APOKALYPTICKÁ DOBA

Hans-Werner Schroeder

Michael ukazuje dnes lidstvu nové cesty. Tam, kde v pozemském narážíme na „hranice růstu“, nám chce znovu ukázat cestu k neohraničeným pláním ducha. Činí tak působením na dvou rovinách: otřesy a krizemi našeho zevního života a skrze duchovní impulsy jednotlivým lidským duším.

Naše doba je často označována jako apokalyptická. Jedna úspěšná kniha nedávné doby nese titul „Apokalypsa na splátky“. Slovem „apokalypsa“ je většinou míněn ničivý, katastrofický potenciál naší doby. Dvě světové války, hrozící nukleární konflikt: „apokalyptická“ znamená naší doby. Slovo samotné však značí něco jiného: řecký termín „apokalypsis“ znamená „zjevení, odhalení“, od-krytí něčeho, co bylo skryté. Tak je toto slovo použito na začátku „Zjevení Janova“, poslední knihy Nového zákona. Předmětem apokalypsy je *příchod Kristův*, který je v ní ohlašován.

V tomto hlubším smyslu můžeme o naší době mluvit jako o apokalyptické. Neboť „apokalyptické události“, otřesy naší doby, tu jsou od toho, aby rozrazily dokořán dveře, které v gabrielské době byly ještě dobře zajištěny a nesmlouvavě uzavíraly přístup k duchovnímu světu. Jsou tu i proto, aby zpřetrhaly řetězy, kterými se lidé nechali připoutat k pozemskosti.

Michael vede boj v první řadě s mocnostmi, které příklon lidstva k pozemskosti využívají, aby je vpletly do svých sítí, a které svobodu člověka, která ho učinila nezávislým na Bohu, chtějí obrátit k zlému. Když člověk začíná podléhat těmto pokušením, hrozí mu, že ztratí své nejnítěžnější jádro a svou svobodu. Zde musí Michael zasahovat. Nemůže ale člověka k ničemu donutit. Neboť obrat lidstva k duchovnímu může být jedině *svobodný*, jinak by byl opět v sázce smysl pozemského vývoje, lidská samostatnost a svoboda. Jaké prostředky má Michael k dispozici, aby lidi opět upozornil na jiné dimenze bytí?

Srovnání s osudovými událostmi v životě jednotlivce nám může pomoci k porozumění. Často zažíváme, že právě rány osudu, krize, otřesy jsou tím, co nás probouzí. Dokud se nám stále jen daří, snadno zaspíme naše skutečné úkoly zde na Zemi. Každé utrpení má oproti tomu v sobě něco, co nás probírá k vědomí. Mnozí lidé byli až životními těžkostmi přivedeni k duchovnímu přístupu k životu. Stejně je tomu s celým lidstvem a s otřesy naší doby.

Ve „Zjevení Janově“, které líčí „apokalypsu“, zjevování Krista, zabírají velký prostor líčení pohrom a zkázy na celé Zemi. Zároveň je tam však popisováno, že tyto pohromy nejsou způsobovány přímo odpůrci božského, ale že je ohlašují a dopouštějí sami Bohu věrní andělé.

Tento boj ovšem není veden proti *lidem*, ale proti člověka *svádějícím silám*. Zároveň však tyto krize otřásají člověkem natolik, že se stává bdělým pro něco, co se má v apokalyptických událostech zjevit. Apokalypsa tedy znamená dvojí: Zaprvé boj proti odpůrci a proti poměrům, které odpůrcí síly využívají, aby člověka *silně* připoutaly k pozemskosti. Tento boj musí nakonec vést k pádu odpůrcích mocností a zkáze civilizačních forem, které hrozí zadušením lidského života na zemi. Není obrácen proti lidem samotným, když se ovšem člověk sám příliš připoutá k odpůrcím silám, hrozí mu, že bude stržen s jejich pádem. Apokalypsa však také znamená, že v otřesech zkázy přichází člověku znovu vstříc duchovní svět a lidské vědomí získává sílu a pohyblivost, aby mohlo tento příchod duchovního světa zakoušet a vnímat. V *obou* těchto rovinách dnes působí archanděl Michael.

Rudolf Steiner napsal v roce 1923 průpověď nazvanou „Berlínským přátelům“, ve které poukazuje na otřesy a zánik, které se mezitím staly skutečností. Osud Berlína je v tomto případě příznačný pro osud celé přítomnosti. Tato průpověď obsahuje slova:

„Zánik ve světě vnějším
nám v úsvit se změní
v nitru duše.“

přeložil Jan Dostal, celý text v poznámkovém

aparátu

Taková jsou slova michaelského ducha. Michael vede lidi na hranice bytí a života, aby jim znovu otevřel pole nekonečného duchovního bytí a přivedl to nejposvátnější v duši k novému vzestupu.